No. 2063 Zaterdag 21 Juli 1923. 40ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

[illegible]

De Heer A. G. STATIUS MULLER, die na een lange afwezigheid buitensland de Raadzitting van den 16n., bijeengeroepen ter behandeling van ingekomen stukken, presideerde, zeide dadelijk na de opening, dat het hem genoegen deed na een lange afwezigheid al de Heeren in goeden welstand terug te zien en brengt allen zijn hartelijken groet. Hij ziet nieuwe gezichten in den Raad, leden, die in zijn afwezigheid zitting hebben genomen. Hij feliciteerde ze met hunne benoeming en heet ze, voor wat hem betreft, welkom.

Veel is er voorgevallen in zijn afwezigheid, zeide hij, de Raad heeft voor groote moeielijkheden gestaan, had belangrijke ontwerpen te behandelen, terwijl de afwezigheid van een groot aantal leden, ook den geregelden voortgang der werkzaamheden bemoeilijkte. Desniettegenstaande wat aan tijd gebonden was, is afgedaan; dit pleit niet alleen voor het plichtsgevoel der leden, die menigen avond na een drukken dag moeten hebben opgeofferd om hun plicht te vervullen, maar dit zal ook voor een groot deel te danken zijn geweest aan het beleid van zijn bekwamen tijdelijken plaatsvervanger, aan [illegible] eeresaluut bracht.

De Voorzitter heeft Curaçao veel veranderd terug gevonden. De groote toeneming van de scheepvaart, vooral van de stoomvaart, de drukte in de haven heeft hem, ofschoon er op voorbereid door het geregeld lezen van de Curaçaosche bladen, getroffen.

De *Isla* lijkt wel een fabriekstad midden in Europa.

Een ding alleen heeft hem niet getroffen. Hij bedoelt: de toestand der straten vooral van de buitenwegen. Zij zijn niet bestand tegen de moderne vervoermiddelen. 't Is hem ter oore gekomen, dat er plannen bestaan tot verbetering. Laten wij dan niet al te zuinig zijn in dat opzicht wanneer die plannen tot ons komen. Curaçao is immers door de aanwezigheid van de petroleum-industrie der C.P.M. en door de toeneming van de stoomvaart op weg een plaats van beteekenis te worden.

De Voorzitter ging nu over tot de korte agenda van dezen avond in het [illegible] en van alle volgende de oude aangename toon weer zal heerschen.

De heer ZEPPENFELDT zeide hierop, dat aan hem als een der oudste leden van den Raad de eer toekomt, den Heer STATIUS MULLER ook namens zijne medeleden van harte welkom te heeten.

Zij zegt dat toen de Heer Statius Muller 2 jaar geleden ons verliet, onze ondervoorzitter de heer LANSBERG de hoop uitdrukte, dat hij als lid en Voorzitter van dit College geen ontslag zal nemen, maar na een aangenaam verblijf in het moederland met vernieuwde krachten in ons midden zou terugkeeren om met zijn voorlichting en onder zijne bekwame leiding werkzaam te zijn in het belang van de Kolonie. Die hoop, zegt hij, is in vervulling gegaan en hij verheugt zich den heer Statius Muller weer den voorzitterstoel te zien bekleeden in goede gezondheid en met frisschen moed. Hij hoopt dat het den Raad gegeven zal mogen zijn de heer Statius Muller nog lange jaren met dezelfde opgewektheid als vroeger en in het bezit van eene goede gezondheid de vergaderingen te zien leiden.

[illegible] van de gelegenheid gebruik den Heer GORSIRA's Raad's compliment te vaken voor de voortreffelijke en aangename wijze, waarop hij het voorzitterschap gedurende de afwezigheid van den Heer Statius Muller waarnam.

Hierop werden de notulen van de vorige vergadering goedgekeurd.

Als ingekomen stukken werden voorgelezen:

—Brief ter mededeeling van de benoeming van de Heer J. G. STATIUS MULLER tot hoofdcommies ter Secretarie tevens vervanger van den Griffier van den Raad.

De Voorzitter wenschte dezen geluk met zijne benoeming.

—Brief ter begeleiding van de navolgende ontwerpen:

1o. Verordening tot wijziging van de verordening van den 16n Februari 1923 (P. B. No. 27,) betreffende de maten en gewichten voor de kolonie Curaçao.

2o. Verordening tot wijziging en aanvulling van de verordening van den 24n Juli 1920 (P. B. No. 39) tot verhooging van de Curaçaosche pensioenen.

3o. Verordening tot wijziging van art. 7 eerste lid van het bij Koninklijk Besluit van den 22n Mei 1914 No. 84 (P. B. No. 35) vastgesteld reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke macht in de kolonie Curaçao, zooals het sedert is gewijzigd laatstelijk bij verordening van den 21n. october 1922 [P. B. No. 57).

De Voorzitter stelde voor deze ontwerpen dadelijk in behandeling te nemen.

—Brief van de *Kamer van Koophandel en Nijverheid* ter begeleiding van een afschrift van een request aan Zijn Excellentie den Gouverneur, met verzoek 's Raad's medewerking tot bereiking van het gewenschte doel.

De Voorzitter las het request voor. (wat hierachter volgt).

De Voorzitter stelde toen voor de ontwerpen eerst te behandelen en daarna een commissie van Verzoekschriften te benoemen voor het zittingsjaar 1923/1924.

Die ontwerpen kwamen hierop in behandeling en werden zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Toen benoemde de Voorzitter De Heeren Maduro en Zeppenfeldt tot stemopnemers en werden achtereenvolgens de Heeren Sutherland, Perret Gentil en Edw. Senior gekozen tot leden van de Commissie van Verzoekschriften, in wier handen het verzoekschrift gesteld werd met verzoek zoo spoedig mogelijk verslag uit te brengen.

De Commissie van Verzoekschriften stelde toen voor bij monde van het lid Sutherland „dat aangezien hier wordt behandeld een zaak van voldoend algemeen belang en het request bij de leden van den Raad reeds had gecirculeerd, om het request zoo spoedig mogelijk in Comité Generaal te behandelen.

Op de vraag van den Voorzitter of bedoeld wordt het heden avond nog te behandelen antwoordde de heer Sutherland: Ja, als het kan, zoo spoedig mogelijk.

Daar al de leden zich met het voorstel konden vereeningen, schorste de Voorzitter de Vergadering zoolang het Comité Generaal duurt en liet de deuren sluiten.

Na verloop van een uur werd de zitting hervat, en deelde de Voorzitter mede, dat het Comité Generaal besloten heeft een brief aan den Gouverneur te schrijven, die in de volgende openbare vergadering Zaterdag over acht dagen zal worden vastgesteld.

Niets meer te behandelen zijnde, sloot de Voorzitter de vergadering.

Request van de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Willemstad den 2n. Juli 1923.

Aan den Heer

Gouverneur van Curaçao.

Alhier.

De KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID heeft, na ampele bespreking in haar vergadering van Vrijdag den 29n Juni van het in P. B. 1923 No. 43 vervatte Besluit van den 27 Juni 1923, ter uitvoering van art. 195, nl. 2 van de Algemeene Verordening I. U. en D. 1908 (P. B. 1908 No. 33) en van art. 36. al. 3 van de Gedistilleerd verordening 1908 (P. B. 1908 No. 34) de eer op de onderstaande gronden bij Uwe Excellentie met klem te protesteeren tegen:

1o. de strekking van het besluit;

2o. de wijze, waarop de handel door den korten termijn van invoering en de geheimzinnige wijze, waarop het besluit tot stand kwam, verrast is;

3o. het feit, dat de Kamer van Koophandel en Nijverheid *niet* gehoord is.

AD *1 uur*. Zij protesteert tegen de *strekking* van het besluit, omdat die naar de meening niet alleen van *alle* leden der K., maar ook van den geheelen handel, niet alleen in strijd is met het algemeen belang der Kolonie,—[hoevelen toch krijgen bij den opslag en wederuitvoer van dranken geen werk; hoeveel vreemdelingen komen al niet hier om dranken te koopen en dragen het hunne bij tot verkoop van manufacturen enz. terwijl het belang van den doorvoer van gedistilleerd voor de

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

't Is lastig copie maken, als ververs met groene en witters met witte spetten op hun zweetend-roestig koonenstelsel, je wigwam van top tot teen, als hun tijdelijk eigendom beschouwen, en de heeleboel op stelten zetten.

't Doet je denken aan die verschrikkelijke schoonmaaktijd in de dagen van olim, in 't Rotterdamsche ouderlijk huis, wanneer de zeepsop je van alle kanten om de ooren vloog, en er 'n neushaartjes-kietelige atmosfeer hing van boenwas en potlood en soda en verf en groene zeep en witsel, en je nergens 'n eilandje, 'n veilig droog plekje kon vinden, om je Fransche thema neer te krabbelen, in je ge-ëzeloord schrift, vol nijdige blauwe krassen.

Die tijd van zalige onbezorgheid, en rampzalige huiswerkmakerij is voorbij, in 't vol zonnegloed-sprankelend verleden neergesabeld, en nu zit je, God betere 't, weer in datzelfde lugubere, honderden mijlen vèr van je oud home sweet home.

* * *

— Eén troost, 'n groote troost, 'n reuze-groote troost heb ik in dat hutspotterige kleuren-en-geuren amalgama. De langverwachte koplooze gepensioneerde lantaarnpaal heeft, nà heel wat gepèn en getik en geplàk, eindelijk en ten langen leste ze'n joyeuse intocht gedaan in 't donkere binnenland van 't zich nu 'n heele Piet voelende Buitenbosch.

Had al 'n cantate gecomponeerd, met 'n: „Hoera, die ijzeren man", als hoofdmotief, helaas, toen, truck met ze'n kostbre lading San Willibrordo's poort binnenratelde, zaten al mijn zangertjes bij moeders pappot met gretige kriekoogen hun funchi naar binnen te vingeren.

Maar toch heb ik er geen gras over laten groeien. Den volgenden dag stond ie kaarsrecht in ze'n cement-vluchtheuveltje ietwat beduusd in de blauwende ether te pinkoogen. 'n Dag later was ie al geverfd, groen, glimmend groen, groen als 't gazon vóór 't mij zoo dierbre huis op de Rotterdamsche Diergaardesingel. En de derde dag klepte de bel reeds haar zilveren klanken als 'n vlucht van blanke duiven, over de vale rosse Willibrordsche landouwen, bim, bam, bim, bam, op, kleine zwartjes, op, leergierige jeugd, naar school, naar school, om Hollandsch te leeren, en 2 × 2 = 4, en waar ergens Kloetinge en Ressen-Bemmel ligt in 't dierbaar moederland.

Heb jarenlang diezelfde identieke schoolbel op St. Eustatius hooren luiden, en vaak ook zelf geluid, en 't doet je heusch áán, als je zoo 's in 'n verloren momentje zit te piekeren, wat er toch van al dié onschuldige schoolkindertjes is terecht gekomen, die je groote troost waren in die dagen van eenzaamheid, en die zooveel beloofden voor de toekomst. 'n Groot percentage is naar Amerika getogen, 'n kleiner naar de Bermudas, Santo Domingo, of aangemonsterd op walvischvaarders.

Zoolang ze mij trouw blijven schrijven, is alles all right. Zoodra ze hun correspondentie stoppen, is 't mis, absoluut mis, dat heeft me de bittere experientie geleerd.

Vele van die kleine poezelige zwarte handjes, die zoo gaarne diezelfde bel deden bimbammen over Statius' klif, liggen nu reeds jaren verstijfd, ontvleescht 'n paar voet onder den grond in een of ander vergeten hoekje van Manhattan, maar 't kruis op hun graf toont dat ze gestorven zijn, als trouwe kinderen van de katholieke kerk.

Een van die Eustatiaansche boys, viel al dra bij aankomst in New-York in handen van de *Odd-Fellows*.

Hij teekende. Alles liep hem mee. Van alle kanten werd hij geholpen. Hij verdienden goed geld, heel veel almighty dollars.

Maar op 'n goeie keer werden ie ziek. 't Nukkig New-Yorksche klimaat speelde ook hem West-Indisch zonnekind, booze parten.

Als Odd-Fellow werd ie prima kosteloos verpleegd, maar beter werd ie niet.

Hij voelde den dood langzaam aansluipen. En toen kwam hem weer voor den geest de dagen van ze'n gelukkige jeugd, 't pieuse kerkje waar hij zoo gaarne neerknielde en ze'n 1ste H. Communie deed, ze'n oude moeder, die niet ophield voor hem te bidden, en die hij nooit meer schreef, de oude gezellige school, die goeie Sisters, en mischien, of neen, dat weet ik wel zeker, heeft hij aan mij ook nog gedacht, ze'n ouden vaderlijken vriend.

En al nader en nader kwam de dood.

Hij vroeg om 'n priester.

Maar geen priester was in staat tot den armen zieke door te dringen, want als de Bank van Engeland werd die wanhopige stervende bewaakt door z'n edele Odd-fellows-broeders.

Tot 't einde kwam.

En in ze'n laatste doodsreutel snikte hij 't nog in felle wanhoopskreet: „A priest! A priest! For God's sake a priest!

Afschuwelijk? Ach, mijn goeie menschen, dat gebeurt hier op ons klein Curaçao net eender.

Dat noemen ze vrijheid, humaniteit, dat is nu je hyperhumaniteit met 3 puntjes. 'n Machtelooze stervende te beletten met physiek geweld, zich met zijn God te verzoenen, bah! laffer kan 't al niet.

Arme verdoolde jongens, die hier op Curaçao, om vooruit te komen, vrijmetselaartje worden, denkt daar 's aan. Wat zal je snakken in je stervensuur naar den goeden God van je jeugd, naar 'n priester, maar dan is 't te laat, je liefhebbende br ∴ ∴ zullen je laten sterven als 'n hond.

En dan?

Wat die oude trouwe bel, me nog meer vertelde?

Te veel, om hier allemaal neer te pennen. Van gitzwarte Statiaantjes, die jarenlang onder haar bengelend geklep, papnat van het spelen de school binnenstoeiden, en nu hun kleine grut, 't evenbeeld van vader en moeder, op hun oude plaatsen in de banken zien zitten.

Van jongens, vieve jongens, die waiter of liftboy, of schoenenpoetser, of krantenventer, of telegrambesteller, of duvelstoejager zijn in de groote hooge huizenstad aan den Hudson, en, 's avonds bij thuiskomst meer nickels uit hun zak diepen, dan ze ooit indertijd op Statius gezien hebben.

Van meisjes, die vroeger zoo dom en, alweer in New-York, toch zulke beste huismoedertjes geworden zijn, van andere, die ongetrouwd dag in dag uit hun leven slijten in factories, of 'n stevige dollar verdienen als kinder-, damer- of keukenmeisjes, en trouw geld sturen naar moederlief.

Of weer van vroegere schooljongens, die, altijd meer zee- dan landrot. 't gebracht hebben tot kaptein van een walvischvaarder, of stuurman op

eilvaart in dezen tijd van slapte voor dit belangrijk deel van C.'s bestaanbron niet vergeten mag worden], maar ook met de bedoeling van de bij P. B. 1917 No. 11 in de Alg. Ver. I. U en D 1908 en Gedist. Ver. 1908 gebrachte aanvullingen, waar toch uit M. v. T. op bladz. 2 blijkt, dat de bedoeling van de toen in die verord. gebrachte bepalingen was om gelegenheid te openen om waarborgen te scheppen dat uit de bergplaatsen of entrepôts in de kolonie voor door- of uitvoer uitgeslagen gedistilleerd niet clandestien wederom zou worden ingevoerd. Het lag (aldus verder in de M. v. T.) niet in de bedoeling zonder gebleken noodzaak terstond van de gelegenheid gebruik te maken. Eerst wanneer de omstandigheden daartoe mochten nopen, zou van de bevoegdheid gebruik worden gemaakt.

Gouverneur NUIJENS deelde verder op bladz. 1 van de M. v. T. mede, dat wanneer het mocht blijken, dat na de verhooging van den accijns op de spiritualiën de smokkelhandel wederom het hoofd zou opsteken, Z.H.E.G. het bepaald noodig achtte, dat het Bestuur door de voorgestelde controle op den door- en uitvoer een middel aan de hand wordt gegeven om het smokkelen te beletten.

Ook Z.H.G. was er voor om den handel zoo min mogelijk aan banden te leggen of te belemmeren, doch als er van de vrijheid, die de handel geniet door sommigen misbruik wordt gemaakt om de koloniale kas rustig te benadeelen, was het naar de meening van den Gouv'. noodzakelijk, dat het Bestuur kan grijpen naar het zoo eenvoudig middel, dat wordt aangegeven, in plaats van verplicht te zijn duizenden guldens te besteden om te trachten het clandestien landen van sterke dranken te voorkomen; wat dan nog lang niet altijd gelukt.

De gemachtigde van den Gouvr. de Heer L. ZEPPENFELD deelde bij de openbare behandeling (bladz. 6 der notulen) nog mede: „Men kan de kusten van de verschillende eilanden der kolonie niet afdoende bewaken, tenminste niet zonder zeer groote uitgaven. Het bestuur moet een middel hebben om zich te weren tegen eventueelen smokkelhandel op onze eilanden. Daarenboven zal eerlijke handel bepaald geen last ondervinden. Zoo streng zullen de bepalingen niet zijn."

Uit het bovenstaande blijkt ten duidelijkste, dat het de bedoeling was om smokkelhandel op de kusten der kolonie tegen te gaan. Het blijkt te meer uit de bepaling van art. 195. A. V. 1908, waar bij overlading het bewijs alleen gevorderd mag worden, wanneer die in *zeilschepen* plaats heeft.

In dit verband merkt de Kamer op, dat het Besluit van den Gouvr. verder gaat dan de bij Verord. gegeven bevoegdheid.

Uit onderstaande statistiek van inen doorvoer van de laatste 6 jaren blijkt, dat smokkelhandel op de kusten der kolonie niet oorzaak kan zijn geweest van de invoering van dat Besluit.

INVOER:

1917	*1918*	*1919*	
276.081	336.944	446.922	L.
1920	*1921*	*1922*	
452.357	400.832	556.325	L.

DOORVOER:

1917	*1918*	*1919*	
153.860	109.929	185.193	K.G.
1920	*1921*	*1922*	
300.427	291.629	664.308	KG.

Is reeds op bovenstaande gronden elke andere oorzaak in strijd met de stukken, toch vroeg men, welke hier de oorzaak was.

Wil men de uitvoer van gedistilleerd naar Amerika tegengaan? daar moet men zeer voorzichtig mee zijn. Niet alleen is deze niet de oorzaak in de stukken bedoeld, maar waar trekt men de grens? Wat te doen, als te avond of te morgen de andere naburige republieken dezelfde maatregelen gaan eischen voor tabak, parfumeriën en andere zaken, waarop bij hen hooge invoerrechten geheven worden? Wij moeten zorgen geen politie te spelen voor andere naties. En zoolang andere mogendheden zich niet onderworpen hebben aan Amerika's anti-alcoholmaatregelen, hoeven wij hier daarmede geen begin te maken.

Of was het wellicht de bedoeling om groote partijen gedistilleerd (wiskey), die op het land vóór doorvoer aanwezig waren en andere bestelde partijen plotseling te belasten? Zooals reeds gezegd, men protesteert:

Ad 2um Tegen de wijze, waarop de handel door den korten invoeringstermijn en de geheimzinnige wijze, waarop het besluit tot stand kwam, verrast is, te meer waar het in korten tijd de tweede maal is dat de handel met dergelijke maatregelen overrompeld wordt. Immers werd nog in December de 20% verhooging van de accijns met een termijn van drie dagen ingevoerd, welke termijn door het Bestuur op nog korter voorgesteld was.

Men wist werkelijk niet welken naam men moest geven aan de handelwijze tegenover den handel, maar deze voelt zich daardoor gekrenkt.

Acht het Bestuur het niet noodig, dat belanghebbenden zich kunnen voorbereiden op maatregelen als de onderhavige? Moet den kooplui, die bestellingen hebben uitstaan, niet de gelegenheid gegeven worden desgewenscht contraorders te geven? En moeten zij, die gedistilleerd hier opgeslagen hadden, geen gelegenheid hebben die uit te voeren voor den invoeringsdatum?

In dit verband maakt het feit, dat juist op den dag vóór dien der inwerkingtreding van het meergenoemd besluit de douanebergplaats uitgerookt werd en niemand zijn goederen kon uitslaan, een zeer vreemden indruk.

Ook de geheimzinnige wijze, waarop het Besluit tot stand kwam, werd besproken. De Raad van Bestuur welks vergaderingen geheim zijn en in welk college de handel slechts door één lid vertegenwoordigd is, werd in deze gehoord, aldus het P. B. 1923 No. 43.

Ad 3um. Maar de Kamer, die volgens Art. 2 van P.B. 1908 No. 7 de bestemming heeft aan den Gouv, hetzij, op daartoe aan haar te kennen gegeven verlangen, hetzij uit zich zelve adviezen uit te brengen, inlichtingen te geven of voorstellen te doen over onderwerpen, de Handel, Landbouw en Nijverheid betreffende en naar hare bescheiden meening meer speciaal dan de Raad van Bestuur zooals hij tegenwoordig is samengesteld, op de hoogte van handelsbelangen geacht kan worden te zijn, heeft de gelegenheid niet gehad zelfs niet uit zich zelve haar meening in dezen voor den handel zoo belangrijke zaak te doen kennen, voordat het Besluit afgekondigd was, omdat zij er geen kennis van droeg.

Doch nu het Besluit reeds afgekondigd en in werking is en zij haar *advies* tegen de invoering van den maatregel niet meer kan uitbrengen, nu wendt zij zich tot Uwe Excellentie, Haar dringend in overweging gevende het onderhavig besluit en zoo spoedig mogelijk in te trekken.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid.

De Voorzitter
(get) JULUS L. PENHA.
De Secretaris
G. J. FERGUSON.

Benoeming der Hoogleeraren en andere docenten aan de nieuwe R. K. Universiteit te Nijmegen.

Het Bestuur der St. Radboudsstichting heeft benoemd aan de nieuwe R. K. Universiteit te Nijmegen:

tot *Rector Magnificus* voor het eerste academisch studiejaar 1923-24: Dr. Jos Schrijnen, Hoogleeraar te Utrecht;

Verder zijn benoemd:

In de Faculteit der Godgeleerdheid:

tot gewoon hoogleeraar:

in de dogmatiek, dogmageschiedenis en apologie: Mag. Dr. Johan Kors O. P., professor te Huissen;

in de moraal, mystiek, algemeene sociologie en de geschiedenis der godgeleerdheid: Mag. Gerard De Langen Wendels O. P., hoogleeraar aan de Universiteit te Freiburg (Zwitserland);

in de exegese van het Oud Testament, het Hebreeuwsch en de Israëlitische kultuurgeschiedenis: Dr. Paul Heinisch, hoogleeraar aan de Universiteit te Breslau;

in de exegese van het Nieuw Testament, de algemeene inleiding tot de H. Schrift en het Assyrisch-Babylonisch: Dr. Leo Jansen O. P., professor te Huissen;

in het canoniek recht, tevens belast met het onderwijs in het canoniek recht in de faculteit der rechtsgeleerdheid: Dr. Frans van Welie, professor te Haaren;

in de kerkelijke geschiedenis der middeleeuwen en der nieuwere tijden, tevens belast met het onderwijs in de algemeene en vaderlandsche geschiedenis der middeleeuwen in de faculteit der letteren en wijsbegeerte: Dr. Willem Mulder S. J., leeraar ... sterdam;

in de godsdienstgeschiedenis, de Christelijke archaeologie en de godsdienstphilosophie, tevens belast met de geschiedenis van de godsdiensten der Grieken en Romeinen in de literarische faculteit: Dr. Johann Peter Steffes, lector aan de Universiteit te Frankfurt;

tot *buitengewoon hoogleeraar*:

in de patrologie en oude kerkelijke geschiedenis: Dr. Desiderius Franses O. F. M., professor te Bleyerheide;

In de Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte:

tot gewoon hoogleeraar:

in de wijsbegeerte en de algemeene paedagogiek, tevens belast met het onderwijs in de wijsbegeerte van het recht in de faculteit der rechtsgeleerdheid: Dr. Jan Hoogveld, Rector van het R. K. Lyceum te Utrecht.

in de geschiedenis der wijsbegeerte en de geschiedenis der mystiek, in het bizonder de Nederlandsche mystiek, Dr. Titus Brandsma O. Carm., professor te Oss;

in de Grieksche en Latijnsche taalkunde, de algemeene taalwetenschap, de Romeinsche staatsinstellingen en de volkskunde: Dr. Joseph Schrijnen, hoogleeraar aan de Universiteit te Utrecht;

in de Grieksche letterkunde, de staatkundige geschiedenis en de staatsinstellingen van Griekenland: Dr. Engelbert Drerup, hoogleeraar aan de Universiteit te Würzburg;

in de Latijnsche letterkunde en de staatkundige geschiedenis der Romeinen, tevens voorloopig belast met het onderwijs in de klassieke archaeologie: Dr. Aloysius Slijpen S. J., Amsterdam;

in de Nederlandsche taal- en letterkunde, de vergelijkende Indogermaansche taalwetenschap en het Sanskrit: Dr. Jacques van Ginneken S. J., professor te Oudenbosch;

in de Germaansche taal- en letterkunde: Dr. Theodor Baader, privaatdocent aan de Universiteit te Münster;

in de algemeene en vaderlandsche geschiedenis der nieuwere tijden: Dr. H. Huybers, docent aan de R. K. Leergangen;

in de Fransche letterkunde: Jean Dagens, leeraar aan het lyceum te Tulle (Corrèze);

in de Hoogduitsche letterkunde: Dr. Wilhelm Kosch, hoogleeraar aan de Universiteit te Czernowitz;

tot buitengewoon hoogleeraar:

in de empirische en toegepaste zielkunde: Dr. Frans Roels, hoogleeraar aan de Universiteit te Utrecht;

in de geschiedenis der latere middeleeuwen en de oorkondenleer, tevens bibliothecaris: Dr. Henri van der Velden, leeraar aan het Gymnasium te Nijmegen;

in de Semitische taal- en letterkunde, tevens belast met het onderwijs in de vergelijkende liturgiegeschiedenis in de faculteit der godgeleerdheid: Dr. Anton Baumstark, hoogleeraar aan de Universiteit te Bonn;

in de schoonheidsleer en kunstgeschiedenis: Dr. Gerard Brom, secretaris van de Unie der R. K. Studenten in Nederland;

tot lector:

in de geschiedenis der Grieksche en Romeinsche wijsbegeerte: Dr. Petrus van Sormani, rector van het stedelijk gymnasium te Nijmegen;

in de Zeventiende-eeuwsche Nederlandsche letterkunde (Vondelstudie in ...): ... Molkenboer O.P., professor te Huissen;

In de Fransche taalkunde: Bernard Weerenbeck, docent aan de R. K. Leergangen.

In de Faculteit der Rechtsgeleerdheid.

tot gewoon hoogleeraar:

in de inleiding tot de rechtswetenschap, het internationaal privaatrecht, het volkenrecht en het burgerrijk procesrecht: Mr. Paul Bellefroid, advocaat en procureur te Utrecht;

in het burgerlijk recht, handelsrecht en rechtsgeschiedenis: Mr. E. J. J. van der Heyden, advocaat en procureur te Rotterdam;

in het staats- en administratief recht: Mr. Dr. Joseph van der Grinten, secretaris der gemeente Nijmegen;

in de staathuishoudkunde en economische sociologie: Mr. Dr. Charles Raaymakers S.J., provinciaal van de Orde der Jezuieten;

---

de groote vaart, of van anderen die óf in vliegende storm, of in de bange oorlogsjaren, door 'n welgemikte torpedo, met schip en al in het „treacherous deep" zijn verdwenen.

Dat allemaal en nog veel meer wist me die oude bel te verfellen. Wat ben ik blij, dat ik haar op dat massief slanke onderstuk 'n rustigen ouden dag heb kunnen bezorgen.

* * *

Weet U, wat me getroffen heeft, toen een week of wat geleden dat ongelukkige pokkenschip Curaçao kwam binnenvallen?

Die kinderachtige geëxalteerde angst van de stadsche goe-gemeente van de stadsche upper-ten en daartegenover 't kalm, gedecideerde scientifieke optreden van onze Openbare Gezondheidsdienst.

Al jaren lang wordt die tak van dienst door allesbeterweters zoo'n beetje behandeld als *la bête noire*, goed kon ie niet doen, nooit of te nimmer.

En toen al druk gesticuleerende soos-vrinden, zou ontzettend bang voor hun hachje, niets deden dan praten, heel veel praten, 't 'n schandaal vonden, dat zoo'n boot werd toegelaten, en extra zwaar bitterden om mogelijk overgewaaide pokbaccillen om zeep te brengen, toen ging de O. G. D. kalm en zeker zijn gang, om 't gevaar van besmetting tot 'n minimum, tot 0 te reduceeren.

Pokkenschip werd naar de Quarantaine, naar Caracasbaai geloosd.

't Elizabeth's hospitaal werd opgebeld.

Er waren verpleegsters noodig.

't Was goed.

Moeder Josephine riep een tweetal van haar zusters.

Er zijn pokkenleiders op Caracasbaai. Jullie moeten er zoo gauw mogelijk heen. Ga maar 't noodige inpakken.

Goed, moeder.

En 's middags vertrokken ze, misschien met tranen in de oogen, om wie weet nooit meer terug te komen.

En een van de Pietermaaische clergé werd opgedragen aan die liefdezusters in dat oord van besmetting de H. Communie te brengen.

'n Eenvoudig: „all right," en hij ging.

En hoe de Directeur v. d. O. G. D. zich in die dagen heeft opgeofferd, zich heeft gegeven voor die arme lijders geheel en al, met 'n zichzelf wegcijferend enthousiasme, dat is, dunkt me genoegzaam bekend.

't Zal me nu toch heusch benieuwen, of die pokken-baccil-weg-hijschende bittermenschen, nu 't gevaar bezworen is, zoo eerlijk zullen zijn, om tusschen 2 glaasjes eventjes te constateeren, dat die O. G. D. toch nog zoo heel kwaad niet is.

* * *

Zondag a.s. — dat is morgen — 't jaarlijksche adoratiefeest op San Willibrordo.

Ter opluistering van de H. Sacramentsprocessie, heeft mijn arm volk zelf de gelden — 'n kleinigheid, maar voor hun 'n grootigheid — bijgedragen van 't Scherpenheuvelsche muziekcorps te engageeren.

Nu zullen er weer, als gewoonte is, morgenmiddag 'n heele sliert van auto's aantuffen, vol van fameus zich voelende stadsmenschen, die met hoog dédain neerzien op onze armelijke en toch zoo goed bedoelde manifestatie van warm geloof en hartelijke liefde voor „den God met ons", den grooten troostbrenger in alle onze ellende en vaak bittere armoede.

Doe me 'n genoegen, en blijf thuis „bridge" spelen, of ga je koele ganderij klimaat zitten schieten, of tuf naar *Mundo Nobo* om 't voetbalspel te becritiseeren, of rij 's naar Caracasbaai — o, neen, dat laatste durf je toch niet — in ieder geval kom niet naar San Willibrordo, we hebben U heusch niet noodig.

Zoodra ik graag heb, dat ge komt, dan duikelt er vast en zeker Zaterdag avond 'n keurig getypte invitatiekaart in Uw brievenbus, als ge 'r een hebt.

— Dat heeft me altijd gestooten bij onze processies op onze buitenposten, dat domme gegaap en soms hinderlijk gebabbel en gezwam van, God betere 't, onze z. g. n. intellectueelen.

Dat hoeft toch niet.

Ik blijft absoluut op mijn eigen terrein.

Wie geeft hun oorlof, wie geeft hun, 't recht, om onze pieus-mystieke ommegange door hun wereldsch frivoleidioot gedoe, te hinderen, te stooren, te ontstichten.

Ik herinner me, dat onder 't trekken van de Lieve-Vrouwe processie door de straten van Antwerpen, 'n sjappie met 'n hooge hoed op, onwrikbaar op 't trottoir stond geplant.

„Ons Heer" kwam al nader en nader.

Hoed af, riep 'n Vlaming.

Geen asem.

Hoed af!!!

De man werd rood, maar bleef recalcitrant.

Hier en gunter, hoed af, zulle!!!!

De man werd bleek, en paf 'n vuistslag, en de hooge zije zakte tot op de opgevulde schouders van den renegaat, want dat was ie.

Of ik dat aardig vind?

Ja zeker.

Of ik dat goed keur?

Neen, heelemaal niet, en ik zal heusch zoo iets niet doen, daar ben ik te veel gentleman voor, ik vraag U alleen uiterst beleefd om thuis te blijven.

Groote Goden, ik kom toch ook niet staan grijnslachen als b.v. de maçons op hun terrein, 'n Joannesfeest met 3 puntjes vieren!

Ik geloof, dat ik duidelijk genoeg geweest ben.

* * *

Curaçao is nu vergeven van Duitsche speelklokken met Westminsterslag.

In Holland hebben me die razendmakende tingeltangels menige nachtmerrie bezorgd.

Maar heel weinig menschen weten hier de woorden van de melodie vóór 't heel-uurslag, ze neuriën maar zoo iets van la, la, la! En toch is 't 'n hymne, 'n mooie Engelsche hymne, luister maar:

„O Lord our God,
„Be Thou our guide.
„That on this path,
„No foot may slide."

Als ze daar op Curaçao 'n beetje meer aan dachten, wat zou ons eilandje 'n paradijs zijn.

Is that so?

Yes, that is so!

JAN PAUL.

San Willibrordo

Juli XXI | 23.

tot buitengewoon hoogleeraar:
in het strafrecht: Mr. Willem Pompe, advocaat en procureur te Deventer.
tot *lector*:
in het Romeinsch recht: Mr. George Russel, advocaat te Amsterdam;
in het huwelijksgoederen- en erfrecht: Mr. A. P. Louwers, Griffier bij het kantongerecht te Tilburg.

De benoemingen gaan in op den eersten October a.s. Nog zullen aangesteld worden assistenten voor de Fransche en Duitsche taal. In de naaste toekomst zal volgen de benoeming van hoogleeraren voor crimineel- psychologie en voor de Engelsche Taal- Letterkunde.

Berichten uit de Kolonie.

De nieuw Breedestraat.

Tegenover 't pakhuis *Eureka* begon 't gouvernement verleden week met de ver[illegible] Breedestraat, Punda. Deze straat werd eerst ongeveer een voet diep uitgegraven en die uitgegraven steenen werden naar den dam, Pietermaai, getruckt, waar men een nieuwen weg gaat aanleggen voor de autos, die van Pietermaai naar de Punda willen gaan; ze kunnen van den Dam, langs het Waalgat, naar de Willemstad rijden. De Breedestraat wordt eerst met de aan onze kust te vinden zeesteenen bedekt en door de stoomwals fijngeplet. Daarna word datzelfde gedeelte van de Breedestraat, weer bedekt met graniet en kwartssteenen, afkomstig van Aruba, en hierover heen gaat een laag gekookte asphalt. Over deze twee lagen steenen en asphalt moet de stoomwals nog een walsje doen, dan is dat gedeelte v.d. Breedestraat kant en klaar.

Moesten auto's en voertuigen vóór eenige dagen de Surti-poort (fort) doorrijden, thans is het ééne gedeelte van de Breedestraat voor voertuigen reeds te gebruiken.

Aruba.

De vorige week is de deurwaarder opnieuw bij de grondeigenaars rond geweest, Goddank, was 't dezen keer niet om den menschen den schrik op het lijf te jagen; maar hij kwam met de geruststellende mededeeling, dat er door het Bestuur een regeling zal getroffen worden tot een *geleidelijke* afbetaling der voorschotten voor aloëcultuur verstrekt.

Aruba is oprecht dankbaar voor deze verzoenende houding van het Bestuur. Ook de Redactie van den *Amigoe de Curaçao* waardeert het hoogelijk dat onze bemiddeling in deze zooveel vrucht heeft opgeleverd.

Een zilveren Jubilares.

Donderdag vierde de Eerw. Zuster M. EUSEBIA in het St. Elizabeth's Gasthuis het zilveren feest van haar religieuse professie. Geboren te Velp (N. B.) trad zij 3 Maart 1896 in de Congregatie der Gasthuiszusters van Breda, en werd 19 Juli 1898 geprofest. Den 3 Mei 1899 kwam zij op Curaçao en was sinds dien tijd voortdurend zonder eenige onderbreking in het St. Elizabeth's Gasthuis werkzaam, bijna al dien tijd bij de vrouwelijke gouvernements-patiënten.

De tallooze vrouwen, die zij in al die jaren verpleegd heeft, kennen haar en weten bij ondervinding met hoeveel opoffering, eindeloos geduld en liefde, met hoeveel blijmoedigheid zij steeds dag in dag uit onvermoeid op haar post was om den lijdenden evenmensch te dienen, te verplegen, hun lichamelijk lijden te verzachten en ook met woorden van troost en opbeuring moed in te spreken.

Moge God haar de kracht en dezelfde lust en opgewektheid schenken om nog tal van jaren het lijden van velen te verkwikken en te verzachten. De goddelijke Heelmeester, die zelfs een drank water, aan den naaste gegeven, niet onbeloond laat, zal haar verdienstelijken arbeid duizendvoudig beloonen.

Gedistilleerd voor het buitenland.

In verband met het request van de *Kamer van Koophandel en Nijverheid* kunnen wij mededeelen, dat in het Besluit van den Gouverneur betreffende de zekerheidsstelling bij den doorvoer van accijnsgoederen eene wijziging zal worden aangebracht, en verder dat van den 17n dezer af reeds geen zekerheidstelling meer tot het volle bedrag van den accijns zal worden gevorderd, maar slechts tot een bedrag van fl 5 per colli, voorgeschreven bij art. 187 van de Algemeenen Verordening I. U. en D. van 1908.

Kerkelijke Statistiek van Curaçao in 1816.

Bij besluit van 4 Sept. 1815 bepaalde Koning Willem I, dat alle kerkelijke zaken, welke gewoonlijk bij het gouverneurnement behandeld werden, zonder onderscheid voor de gezamelijke koloniën van den Staat zouden worden behandeld door tusschenkomst van het Departement van Koophandel en Koloniën, en dat mitsdien geen officieele communicatiën en correspondentiën betreffende de kerkelijke belangen, van wat aard ook, langs een anderen weg van en naar de West- en Oost-Indiën zouden mogen plaats hebben.

Voor zooveel de kolonie Curaçao en Onderhoorigheden betreft, werd aan die orders voldaan op 22 Nov. 1816 door den toenmaligen gouverneur A. Kikkert. Diens verslag is gepubliceerd door Dr. J. de Hullu, Rijksarchivaris, in het jongste Nr. van het Nederlandsch Archief voor Kerkgeschiedenis.

(*Kol. Wkbl.*)

Politie

In dit stuk, onder bovenstaanden titel overgenomen in ons nummer van [illegible] dagen geleden uit het *Kol. Weekblad*, is door de schuld van den zetter een zin overgeslagen.

Daarom plaatsen wij dit gedeelte opnieuw. Het luidt als volgt:

„Intusschen bleef men maar reorganiseeren, deed alsof, maar ingewijden vertelden wel eens, dat er krachten waren, die alles tegenhielden, en niet-ingewijden kregen soms sterk den indruk, dat in het politiecorps voor al ontbrak . . . . . tucht."

Datzelfde art van het *Kol. Wkbl.* noemt de werkzaamheden van den inspecteur van politie op en vermeldt daarbij als No. 3: *de opleiding van agenten.*

Naar aanleiding van dat 3e punt, zouden wij nog het volgende willen opmerken:

Het heeft ons altijd bevreemd, dat wij daarover hier zoo weinig te hooren krijgen. In Holland heeft men opleidingsscholen voor het Politiecorps.

Hier schijnt die bijzondere kennis en wetenschap de politiemannetjes bij toetreding tot het corps van zelf toe te waaien.

Onlangs lazen wij in een blad van Suriname, dat dáár *na afgelegd examen* verschillende agenten tot een hoogeren rang bevorderd waren.

Hier hebben we nog nooit van een dergelijk examen gehoord.

Dat zou ook hier toch wel nuttig, zoo niet noodzakelijk zijn. Maar zoo'n examen veronderstelt dan natuurlijk, dat de mannetjes ook *geregeld* een *degelijk* theoretisch onderricht ontvangen.

Hooge eischen schijnen hier niet altijd gesteld te worden. Hoe zou het anders mogelijk zijn. dat soms uitlekt, dat een of andere politieman niet eens bekwaam is een gewoon procesverbaal op te maken, ja erger nog niet eens schrijven kan.

Marktberichten.

Van den 1sten tot 15n Juni was de stand der Curaçaosche exportartikelen op de markt te New-York:

Dividivi: In deze dagen hebben eenige kleine opkoopers voor dit artikel eenige belangstelling getoond en eenige kleine partijtjes opgekocht tegen 38.50 doll. per ton van 2000 pond. De groote opkoopers evenwel toonen zich niet erg bezorgd voor den tegenwoordigen toestand.

Men is nu in afwachting van den nieuwen oogst en is benieuwd welke aanbiedingen dan zullen gedaan worden. Een voorname factor hierbij zal zijn of de vraag van Europa naar het artikel zal blijven aanhouden.

Geitenvellen: Nog steeds gaat er niets op de markt om in dat artikel. In de laatste 14 dagen hebben de opkoopers bij twee gelegenheden hun prijzen verlaagd en voor geitenvellen afkomstig uit onze kolonie op 21½ cts. gebracht. Door de groote opkoopen van voorraden in de laatste maanden zijn de fabrikanten ruim voorzien voor langer tijd.

Voor September of October is er niet veel verandering in den toestand te verwachten en men raadt de exporteurs ten sterkste af voorloopig hun voorraden te verschepen.

Aloe: In de laatste week is men er nog in kunnen slagen eenige belangrijke partijen te verkoopen tegen 7 cts. per pond, en ook zijn er aanbiedingen gedaan tegen dienzelfden prijs. Doch van den kant der opkoopers bestaat er geen enkele aanvraag.

Niettegenstaande de koopers weten, dat de nieuwe oogst zal achter gehouden en niet op de markt gebracht worden en de voorraden in New-York zeer gering zijn, blijven zij een afzijdige houding aannemen en vertoonen zij zich niet op de markt.

Bark vergaan.

Woendagmiddag omstreeks één uur is de Engelsche golet „Stanley" gezonken in de nabijheid van Marie Pompoen op dezelfde hoogte waar eertijds de „Oranje Nassau" gestrand is.

De schoener was met een lading mest op weg naar Guadeloupe, raakte lek en deed noodseinen waarop de loodsboot zee koos en de bemanning wist te redden terwijl het schip binnen weinige oogenblikken omkantelde en in de diepte verdween.

Denzelfden avond dreven planken van de roef van de „Stanley" op de kust van Pietermaai aan.

Naar wij vernemen is dit reeds het derde schip dat onder dien gezagvoerder is verloren gegaan.

Dankbetuiging.

Ontvangen van „La Venezolana" een pakje Wrigley's Chewing Sweet Peppermunt Flavor.

Veroordeeld.

De beklaagde M. P., die onlangs den moord heeft gepleegd op E. R. en tegen wie de vorige week 12 jaar gevangenisstraf werd geëischt met tewerkstelling, is Woensdag tot 10 jaar hechtenis veroordeeld.

Kransje.

De uitvoering, Zaterdagavond j. l. door de vereeniging „Eendracht maakt Macht" gegeven, is schitterend geslaagd. Men was vol lof over het bedreven spel der acteurs en actricen, over het kunstvaardig zweven der acht jongedames in den „Sluierdans" terwijl ook het orkest onder bekwame leiding van den heer C. FENSOHN langdurig applaus uitlokte.

Het drama „The Valiant", soms aangrijpend en ontroerend, zoowel als het blijspel droeg de algemeene goedkeuring weg. De „Sluierdans" bleef echter het hoofdmoment van den avond, die besloten werd met een apotheose. Toen Jeanne d'Arc, de Maagd van Orleans, zichtbaar werd, stond de geheele vergadering op en hief het volkslied aan.

Voorwaar een avond van succes!

Onzen hartelijk dank aan het Bestuur voor de beleefde uitnoodiging, ons gezonden.

Voetbal-conflict.

Ter opklaring der verwroebelde idées wil de Redaktie het volgende vastleggen.

1°. Geen enkele Redaktie neemt de verantwoordelijkheid op zich van *ingezonden stukken.*

2°. De Redaktie staat geen plaatsruimte af voor polemiek over voetbal.

3°. De Redaktie zelf kiest geen partij in zake het jongste conflict, maar plaatste de vorige ingezonden stukken, om te wijzen op een leemte in het reglement opdat de organisatie hierin verbetering zou brengen.

4°. De Redaktie raadt ten sterkste aan een vast scheidsgerecht of Eereraad te benoemen, voor wie alle twistvragen moeten gebracht worden aan wier uitspraak allen zich beslist moeten onderwerpen.

5°. Verslaggevers van wedstrijden moeten zich van critiek op de beslissing van den scheidsrechter onthouden.

Vermeende grieven kan of moet men naar den Eereraad brengen of aan het scheidsgerecht onderwerpen.

Landraad.

Bij de stemming voor een nieuwen Landraad op Aruba verkreeg de Heer J. H. EMAN 42 stemmen, terwijl op den Heer CAREL CROES 35 stemmen en verder nog 1 stem in blanco was uitgebracht.

Aan den Heer EMAN, die gekozen is, onze hartelijke gelukwenschen.

MUZIEKUITVOERING

Programma

1. Boers Marsch — Ed. Lanqueteau
2. La dame blanche Ouverture — F. Boieldieu.
3. Was blumen traumen Walzer. — S. Translateur.
4. Fantaisie sur „Lakme" — L. Delibes.
5. Am meer — F. Schubert.
6. Fantaisie sur „Les Puritains" — G. Bellini.
7. Felices Dias Danza — J. Campos.
8. Long boy Fox-Trot — H. W. Vincent

Zondagavond om 7,30 BRIONPLEIN.

Officieele berichten.

De Gouvernements-beschikking, waarbij Cuba besmet is verklaard wegens het voorkomen van pokken aldaar, is ingetrokken.

Aan de tijdelijke onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier Mej. J. E. S. Krafft is op haar verzoek eervol ontslag als zoodanig verleend.

Mej. A. Scholtens is tijdelijk als onderwijzeres 2de klasse aan genoemde school werkzaam gesteld.

De commies C. P. de Haseth is, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten, eervol ontheven van de betrekking van districtmeester van het 2e en 3e district alhier, en werkzaam gesteld ten parkette van den Procureur-generaal.

De adjunct-commies M. Bartels Daal is eervol ontheven van de verdere waarneming van de betrekking van districtmeester van het 2e en 2e district alhier, en aan hem is veertien dagen verlof verleend.

De commies ten parkette van den Procureur-generaal P. H. van Leeuwen is belast met de betrekking van districtmeester van genoemde districten.

Aan den kommies der belastingen M. Penha is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

In de Examencommissie bedoeld in artikel 34 der onderwijsverordening (P.B. 1907 No. 5) tot het afnemen in September 1923 van de verschillende onderwijzers-examens op Curaçao, zijn benoemd de Inspecteur van het onderwijs tot lid en voorzitter, tot leden: de heeren A. Hermus, W. A. Mimpen, J. H. Sprockel, H. J. Vooren. Mej. M. C. ten Bosch, en Mej. P. P. Donkers, en tot plaats vervangende leden: Mej. C. C. van de Wetering, Mej. L. Meyer, Mej. A. Scholtens en de heer M. M. Römer.

De Gouverneur heeft bepaald. dat er op St. Martin in 1923 examen voor Engelsch, voor nuttige handwerken en voor onderwijzers derde en vierde klasse zal worden afgenomen.

Tot leden van de buitengewone examencommissie, belast met het afnemen van voornoemde examens. zijn benoemd de Inspecteur van het onderwijs tot lid en voorzitter, tot leden, de heer J. van der Zee Rzn., Mej. M. C. Slothouwer, Mej. M. Roozen, Mevr. M. A. H. Ellis-Kramers en tot plaatsvervangende leden Mej. A. Egelie, Mevr. J. A. C. van Rouveroy van Nieuwaal, geb. Peerbolte en Mej. C. M. van de Poll.

Aan den agent van politie 1ste klasse I. A. Hollander is wegens tien jaren onafgebroken dienst een jaar verlof verleend.

Aan den kommies der belastingen A. F. Felix is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Inspectie der Belastingen.

In verband met de aanstaande aanslagregeling van de grondbelasting voor het vijfjarig tijdvak 1924/1928, vestigt ondergeteekende de aandacht van eigenaren van onroerende goederen op de bepaling van het eerste lid van artikel 92 van de keur, houdende bepalingen omtrent de straatpolitie en andere politievoorschriften op het eiland Curaçao (P.B. 1917 No. 11). luidende aldus:

„De eigenaar van een gebouw of getimmerte in het eerste of stadsdistrict is verplicht te zorgen, dat:
„a. het aan den openbaren weg gemerkt wordt met het nummer, dat „daarvoor door den Inspecteur der „Belastingen bepaald is;
„b. het daarop geplaatste nummer in goed leesbaren staat onderhouden blijft."

Curaçao, den 19n Juli 1923.
De Inspecteur der Belastingen,
1—4 H. Statius Muller.

Bekendmaking.

De verkoop van Juweelen en van Gouden en Zilveren voorwerpen, ter Spaar- en Beleenbank van Curaçao beleend van den 1sten Juli 1921 af tot en met 31 December 1921, onder **No. 9328 B** tot en met **No. 7914 C**, zal plaats hebben op Donderdag den 26 Juli a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 21e Juni 1923.
De Voorzitter
11 H. J. Cohen Henriquez.

Politieke film.

XXIII.

Uit de kabelberichten hadden we reeds den indruk gekregen, dat de Paus gesproken heeft over de Roerbezetting in een zin, die voor Frankrijk niet geheel aangenaam was. In de Fransche Kamer waren er stemmen opgegaan om het Fransche gezantschap bij het Vaticaan op te heffen, wat aan Poincaré aanleiding gaf te zeggen, dat zulks niet in het belang van het land was doch dat de Paus zich absoluut niet met de buitenlandsche politiek van Frankrijk had in te laten.

Nu wij in het bezit zijn van het pauselijk schrijven aan kardinaal Gasparri laten wij dit hieronder volledig volgen omdat het zoo geheel en al de meening weergeeft, die de internationale neutrale pers aanhangt voor wat het politieke gedeelte betreft en die ook haar weerspiegeling vindt in de rede van den Engelschen premier Baldwin, welke wij uit het „Boletin Comercial" vertalen.

De Paus brengt in herinnering de pogingen tot oprechte vredestichting, welke Hij sinds het begin van Zijn pontificaat aanwendde voor het herstel der rust in Europa en het heil der menschheid.

De internationale betrekkingen zijn intusschen, aldus de H. Vader, niet verbeterd, doch veeleer slechter geworden en de toestand baart opnieuw zeer ernstige zorg voor de toekomst.

Na erop te hebben gewezen, dat de Vader der christenheid niet onverschillig bij de ontwikkeling van dezen toestand kan toezien, vervolgt Zijne Heiligheid aldus:

Terwijl Wij derhalve uit al Onze krachten en met al de middelen, welke de kinderen der Kerk Ons ter beschikking stellen, trachten het zoo ernstige en zoo algemeene lijden van dezen tijd te lenigen, moeten Wij tevens van elke gelegenheid, welke Ons geboden wordt, gebruik maken, om op eenigerlei wijze mede te werken aan het groote doel, dat moet worden nagestreefd, den zoo gewenschten vrede en het herstel der volken en der menschen in Christus.

Daarom achten Wij het Onzen plicht, — terwijl tusschen de regeeringen der mogendheden, die meer onmiddelijk bij het conflict betrokken zijn, nieuwe diplomatieke [illegible] nieuwe voorstellen worden voorbereid, met het doel een geschikte oplossing te vinden voor de kwesties, die midden-Europa in onrust houden en waarvan een regeling dringend voor alle volken noodzakelijk is, — Onze stem te verheffen, geheel belangeloos en onpartijdig en voor allen welwillend, gelijk het aller Vader betaamt.

Wij denken daarbij aan de ernstige verantwoordelijkheid, welke in deze ure op Ons rust en Wij smeeken allen, die het lot der volken in handen hebben, nogmaals, de verschillende vraagstukken en met name de herstel-kwestie te onderzoeken in een christelijken geest die de eischen der rechtvaardigheid niet afscheidt van de eischen der maatschappelijke naastenliefde waarin de levensvolmaaktheid der volken haar steun vindt.

Ingeval de schuldenaar, — voornemens de zeer ernstige schade, aan bevolkingen toegebracht of aangericht in eertijds rijke en bloeiende provincies te herstellen — blijk zou geven van een werkelijk goeden wil om tot een definitieve en rechtvaardige regeling te geraken door de vaststelling der grenzen van zijn betalingsvermogen aan een onpartijdig oordeel te onderwerpen, terwijl hij tegelijk de verplichting op zich zou nemen, dezen rechters alle middelen te verschaffen noodig voor een ernstige en nauwkeurige controle, — in dát geval schijnen én de rechtvaardigheid en de maatschappelijke naastenliefde even als trouwens het eigen belang van de schuldeischers en van alle volken, die den strijd moede, snakken naar rust, te eischen, dat men van den schuldenaar niet datgene vergt wat hij onmogelijk zou kunnen geven, zonder zijn hulpmiddelen en zijn productie-vermogen volkomen uit te putten.

Dit zoude èn den schuldenaar en den schuldeischers een onherstelbare schade berokkenen, om niet te spreken van het gevaar, daarin gelegen, voor maatschappelijke troebelen, welke den ondergang van heel Europa zouden met zich brengen en van den haat, welke er door zou ontstaan, haat die een voortdurende bedreiging zou blijven van nieuwen en ontzettender strijd.

Het is eveneens billijk, dat de schuldeischers waarborgen hebben, waarborgen, evenredig met de grootte hunner vordering, opdat de inning hunner vordering, waarmede ook voor hen levensbelangen gemoeid zijn, verzekerd zij.

Maar Wij geven hun te bedenken, of het daartoe noodzakelijk is, in alle gevallen, territoriale bezettingen te handhaven, welke zware offers voor de bezette gebieden en voor de bezettende volken met zich brengen en of het niet beter zou zijn, die bezetting, al geschiedde dit slechts geleidelijk, te vervangen door andere, niet minder afdoende, maar zeker minder pijnlijke waarborgen.

Indien de beide partijen op deze vreedzame grondslagen tot overeenstemming geraakten, zou spoedig de territoriale bezetting worden verzacht, allengs worden beperkt om tenslotte geheel op te houden en dan zou men eindelijk dien waren volkenvrede verwezenlijken, die tevens de noodzakelijke voorwaarde is voor het door allen zoo vurig gewenschte economisch herstel.

Die vrede en dat herstel zijn voor alle volken, overwinnaars en overwonnenen, van zoo groot belang, dat geen enkel offer, voor de verkrijging ervan noodig, te groot zou moeten schijnen.

De H. Vader besluit Zijn schrijven met een bede tot God en een aansporing tot heel het christenvolk, om zich met zich met Hem in het gebed te vereenigen, opdat God alle landen moge bezielen met de gedachten van vrede.

***

Baldwin, de Engelsche premier, heeft zijn langverwachte rede in de Kamer der afgevaardigden gehouden. De denkbeelden, daarin ontwikkeld, sluiten merkwaardig aan bij de woorden, door den Vorst der christenheid gesproken.

De eerste minister legde bij het begin van zijn rede den nadruk op het feit, dat er slechts één punt in het probleem der schadeloosstelling is waarover de geallieërden het niet eens zijn n.l. het weten welk het beste middel is om de quaestie op te lossen, die voor allen een levensbelang bevat. De geallieerden hebben nooit nagelaten hun krachten in te spannen om deze oplossing te bereiken.

De regeering van Zijne Majesteit zal — evenals dit met Frankrijk het geval is — worden geleid door dezen éénen wensch, dat tusschen de naties die tezamen hebben geleden, de beste [illegible] ieder van hen verkrijge wat hem toekomt. Wij zijn vast besloten om elk van onze geallieerden aan Duitschland de verplichting te laten opleggen de oorlogsschade, die het aanrichtte, te betalen zoover het kan.

Wij gaan nog verder en zeggen bereid te zijn — gelijk wij dit reeds bij meerdere gelegenheden hebben geuit, — om alle middelen aan te wenden, noodzakelijk om Duitschland te verplichten te betalen wat in zijn vermogen is.

Daar wij echter een handelsvolk zijn, weten wij dat, zoo wij van Duitschland méér vragen dan het kan betalen, wij dit niet zullen verkrijgen. Reeds van den beginne hebben wij duidelijk als onze meening verkondigd dat de Roerbezetting niet het maximum van herstelkosten voor de geallieërden kan opbrengen.

In Januari hebben wij te Parijs een voorstel gedaan, dat wij beschouwden als een edelmoedige regeling om te vermijden wat ons een economische catastrophe toescheen. Dit aanbod werd verworpen en sinds dien hielden wij ons op een afstand doch altijd met den oprechten geest van getrouwheid aan het verbond dat steeds geweest is en ook zal blijven de voornaamste waarborg, voor de veiligheid van Europa.

De Fransche en Belgische regeeringen verzekeren ons dat hun eenig doel is zich de herstelkosten te verzekeren. Indien dit het verschilpunt is tusschen ons, is het slechts een verschil in methode en niet van doel maar wij blijven overtuigd dat het onbepaald voortduren van den huidigen stand van zaken vol gevaren is.

Duitschland schijnt snel naar den economischen chaos te snellen, welke zoo goed als zeker door zijn industriëelen en socialen ondergang zal gevolgd worden; de productiekracht van het land zal ernstig worden verlamd en zijn krediet verdwijnen.

Om alleen te spreken van ons eigen land, het valt gemakkelijk aan te toonen hoeveel reeds de Engelsche handel hieronder geleden heeft.

De openbare meening in Europa en Groot-Britanje vooral begint zich te verontrusten over het voortduren van dezen toestand; in deze omstandigheden begrijpt de regeering van Z. M. de noodzakelijkheid om handelend op te treden. Vriendschappelijke besprekingen hebben niet tot een positief resultaat geleid; echter dient de handelwijze van de voornaamste belanghebbenden duidelijk te worden bepaald.

Ik geloof, zoo vervolgt Baldwin, dat wij tot een overeenkomst kunnen geraken op den volgenden grondslag: Het tijdperk van conflicten dient zoo spoedig mogelijk te eindigen; de onbepaalde bezetting van het gebied van een natie door een andere in vredestijd is een zeldzaam verschijnsel, waaraan zoo spoedig mogelijk op eervolle wijze een einde dient te worden gemaakt.

Den schuldenaar moet niet alleen worden aangezegd zijn schulden te betalen doch men moest hem in de gelegenheid stellen deze te kunnen betalen. Twijfelt men aan de mogelijkheid hiertoe dan moet deze worden onderzocht en bepaald. Gezamenlijke pogingen dienen aangewend om deze doeleinden te bereiken.

Wij zullen derhalve den vrede en het volledig herstel niet bereiken indien niet een oplossing wordt gevonden voor deze drie groote factoren: het betalen van de herstelsom, de regeling der intergeallieerde schulden en de veiligheid van Europa.

Ten aanzien van dit doel denkt de regeering van Z. M. er zoo weinig over Frankrijk en België van hun wettige eischen te berooven dat het zelfs verlangt met hen mede te werken ten einde ze te verkrijgen doch wij zouden wenschen vooruit te gaan, indien het kan en de zaak te beëindigen, indien mogelijk. Wij hopen hierbij de medewerking te verkrijgen van Frankrijk en België zoowel als van Italië.

Daar de regeeringen van Frankrijk en België niet bereid zijn het initiatief te nemen voor een antwoord — ofschoon een dergelijke handelwijze hunnerzijds door ons zeer op prijs zoude zijn gesteld — hebben wij aan deze regeeringen als ook aan Italië medegedeeld dat, wij met genoegen de verantwoordelijkheid op ons willen nemen een antwoord-schema op te stellen terwijl wij de vaste hoop koesteren over de voorwaarden van dit project tot een accoord te zullen komen.

***

Wij zijn benieuwd welke houding Frankrijk thans zal aannemen nu behalve de Paus, die eerst zijn delegaat, Mgr. Testa, tot volledig onderzoek naar het Roergebied afzond, ook de Engelsche bondgenoot [illegible], hoewel in zeer hoffelijken vorm ingekleed.

Ridendo dicere verum is ook de taktiek van dezen Engelschen diplomaat.